

Γιατί ο Χριστιανισμός δεν πρέπει να αλλάζει (Άγιος Θεοφάνης ο Έγκλειστος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 14 Νοεμβρίου, 2018

Οι καιροὶ ἔχουν ἀλλάξει!

Πόσο χάρηκα ποὺ τὸ ἄκουσα. Αύτὸ σημαίνει ὅτι ἀκοῦτε προσεκτικὰ ὅ,τι λέγω, καὶ ὅχι μόνο ἀκοῦτε, ἀλλὰ καὶ εἰστε διατεθειμένοι νὰ τὸ τηρήσετε. Τί περισσότερο θὰ μπορούσαμε νὰ ἐπιθυμήσουμε ἐμεῖς ποὺ κηρύττουμε ὅπως διαταχθήκαμε καὶ ὅσα διαταχθήκαμε;

Ἀνεξάρτητα ἀπὸ ὅλα αὐτά, μὲ κανένα τρόπο δὲν μπορῶ νὰ συμφωνήσω μὲ τὴν γνώμη σας καὶ τὸ θεωρῶ καθῆκον μου νὰ τὴν σχολιάσω καὶ νὰ τὴν διορθώσω. Διότι - μιολονότι ἵσως εἶναι παρὰ τὴν θέλησι καὶ τὴν πεποίθησί σας - προέρχεται ἀπὸ ἀμαρτωλὴ πηγή, σὰν νὰ μποροῦσε ὁ Χριστιανισμὸς νὰ μεταβάλλῃ τὰ δόγματά του, τοὺς κανόνες του, τὶς ἀγιαστικές του τελετουργίες, γιὰ νὰ ἀνταποκριθῇ στὸ πνεῦμα κάθε ἐποχῆς καὶ προσαρμοσμένος στὰ μεταβλητὰ γοῦστα τῶν νιῶν τοῦ αἰώνος τούτου, νὰ μποροῦσε νὰ προσθέση ἥ νὰ ἀφαιρέση κάτι.

Κι' ὅμως δὲν εἶναι ἔτσι. **Ο Χριστιανισμὸς πρέπει νὰ παραμένῃ αἰώνια ἀμετάβλητος, χωρὶς καθόλου νὰ ἔξαρταται ἥ νὰ κατευθύνεται ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἐκάστοτε ἐποχῆς.** Άντιθετα ὁ ἴδιος ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι διωρισμένος νὰ κυβερνᾶ καὶ νὰ διοικῇ τὰ πνεῦμα τοῦ αἰώνος γιὰ καθένα ποὺ ὑπακούει στὶς νουθεσίες του. Γιὰ νὰ σᾶς πείσω στὸ ἐν λόγῳ ζήτημα, θὰ σᾶς ἀναφέρω μερικὲς σκέψεις γιὰ νὰ τὶς μελετήσετε.

Κάποιοι εἶπαν πῶς ἡ διδασκαλία μου εἶναι αὐστηρή. Κατ' ἀρχὴν ἡ διδασκαλία μου δὲν εἶναι δική μου, οὔτε θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι. Απὸ αὐτὴ τὴν ἰερὴ θέσι κανεὶς δὲν πρέπει οὔτε μπορεῖ νὰ κηρύττῃ δικιά του διδασκαλία. Ἄν λοιπὸν ἔγω ἥ κάποιος ἄλλος τολμήσει ποτὲ νὰ τὸ κάνῃ, μπορεῖτε νὰ μᾶς βγάλετε ἐκτὸς Ἐκκλησίας.

Ἐμεῖς κηρύττουμε τὴν διδασκαλία τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῶν ἀγίων Ἀποστόλων του καὶ τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας ποὺ κατευθύνεται ἀπὸ τὸ ἄγιο Πνεῦμα. Συνάμα φροντίζουμε μὲ κάθε δυνατὸ τρόπο νὰ διατηρήσουμε τὴν διδασκαλία αὐτὴ ἀκεραία καὶ ἀπαραβίαστη στὸν νοῦ καὶ στὴν καρδιά σας. Παρουσιάζουμε κάθε σκέψη καὶ χρησιμοποιοῦμε κάθε λέξι μὲ πολλὴ προσοχή, γιὰ νὰ μὴ σκιάσουμε μὲ κανένα τρόπο αὐτὴ τὴν λαμπρὴ καὶ θεία

διδασκαλία. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ πράξῃ διαφορετικά.

Ἐνας τέτοιος νόμος ποὺ καθορίζει τὸ κήρυγμα τοῦ καθενὸς στὴν Ἐκκλησία νὰ εἴναι θεόπεμπτο, καθιερώθηκε ἀπὸ τὴν δημιουργία τοῦ κόσμου κι' ἔτοι πρέπει νὰ παραμείνῃ ἵσχυον ὡς τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Ὁ Προφήτης Μωυσῆς μετὰ τὴν παράδοσι τῶν ἐντολῶν τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ στὸν Ἰσραηλιτικὸ λαό, κατέληξε στὰ ἔξῆς: «Οὐ προσθήσετε πρὸς τὸ ρῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀφελεῖτε ἀπ' αὐτοῦ, φυλάσσεσθε τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον» (Δευτ. 4,2).

Αὐτὸς ὁ νόμος τῆς σταθερότητος εἴναι τόσο ἀμετάβλητος, ὥστε ὁ ἕδιος ὁ Κύριος καὶ Σωτήρας μας, ὅταν δίδασκε τὸ λαὸ στὸ ὄρος εἶπε: **«Μὴ νομίσητε ὅτι ἥλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἥλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.** Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, **ἰῶτα ἐν ἣ μία κεραίᾳ οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου,** ἔως ἂν πάντα γένηται » (Ματθ. 5,17 - 18).

Ἐπειτα ἔδωσε τὸ ἕδιο κῦρος στὴν δική του διδασκαλία, πρὶν ἐρμηνεύσῃ τὶς ἐντολὲς στὸ πνεῦμα τοῦ εὐαγγελίου, μὲ τὸ νὰ προσθέσῃ: «Οὓς ἀν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν» (Ματθ. 5,19).

Αὐτὸ σημαίνει πῶς **καθένας ποὺ ἐρμηνεύει λανθασμένα τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ καὶ μειώνει τὸ κῦρος τους, θὰ εἴναι ἀπόκληρος στὴν μέλλουσα ζωή.** Ἐτσι εἶπε στὴν ἀρχὴ τοῦ κηρύγματός του. Τὸ ἕδιο διαβεβαίωσε καὶ στὸν ἄγιο Ἰωάννη τὸν Θεολόγο, τὸν θεατὴ τῶν ἀρρήτων ἀποκαλύψεων, στὸν ὅποιο περιέγραψε τὴν τελικὴ κρίσι τοῦ κόσμου καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἀναφέροντας στὴν Ἀποκάλυψη: «Μαρτυρῶ ἐγὼ παντὶ τῷ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου. Ἐὰν τὶς ἐπιθῆ ἐπὶ ταῦτα, ἐπιθήσει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, καὶ ἐὰν τὶς ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας ταύτης, ἀφελεῖ ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἀγίας, τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ» (Ἀποκ. 22, 18 - 19).

Γιὰ ὅλο τὸ χρονικὸ διάστημα ποὺ μεσολαβεῖ ἀπὸ τὴν πρώτη παρουσία του στὸν κόσμο μέχρι τὴν δευτέρα του παρουσία, ὁ Χριστὸς ἔδωσε στοὺς ἀγίους Ἀποστόλους καὶ στοὺς διαδόχους τους τὸν παρακάτω νόμο: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη...διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν» (Ματθ. 28, 19).

Τοῦτο σημαίνει νὰ διδάσκετε ὅχι ὅτι κάποιος ἄλλος θὰ ἥταν δυνατὸν νὰ σκεφθῇ, ἀλλὰ **ὅτι ἐγὼ παρήγγειλα,** καὶ τοῦτο μέχρι τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Καὶ συμπληρώνει: «Καὶ ἴδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας, ἔως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμὴν» (Ματθ. 28, 20).

Οι Απόστολοι ἔλαβαν αύτὸν τὸν νόμον καὶ θυσίασαν τὴν ζωὴν τους γιὰ νὰ τὸν τηρήσουν. Καὶ σὲ αὐτοὺς ποὺ ἥθελαν νὰ τοὺς ὑποχρεώσουν νὰ μὴ κηρύττουν ὅσα κηρύττουν ἐπ' ἀπειλῇ τιμωρίας καὶ θανάτου, τοὺς ἀπαντοῦσαν: «Ἐὶ δίκαιον ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ Θεοῦ, κρίνατε. Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς ἢ εἴδομεν καὶ ἡκούσαμεν μὴ λαλεῖν» (Πραξ. 4, 19 - 20).

Ο σαφῆς αύτὸς νόμος παραδόθηκε ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους στοὺς διαδόχους τους, ἔγινε ἀποδεκτὸς ἀπὸ τοὺς δευτέρους καὶ ἔχει ἴσχὺ διαχρονικὴ στὴν Ἑκκλησία τοῦ Θεοῦ. Ἐξ αἰτίας τοῦ νόμου τούτου **ἡ Ἑκκλησία εἶναι ὁ στύλος καὶ ἡ βάσις τῆς ἀληθείας**. Βλέπετε λοιπὸν τί **ἀπαραβίαστη σταθερότητα** ἔχει; Μετὰ ἀπὸ αὐτό, ποιὸς θὰ εἶναι τόσο θρασὺς νὰ ἀγγίξῃ πεισματικὰ ἢ νὰ κουνήσῃ ὅτιδήποτε στὸ χριστιανικὸ δόγμα καὶ νόμο;

Ἀκολούθως ἀκοῦστε τί ἀναφέρεται στὸν Προφήτη Ἰεζεκιὴλ ποὺ ἐπὶ ἐπτὰ ἡμέρες βρισκόταν σὲ ἔκστασι προσευχῆς καὶ μετὰ ἀπὸ ἐπτὰ ἡμέρες ἄκουσε τὸ λόγο τοῦ Κυρίου: «Υἱὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον» (Ιεζ. 3,17), καὶ διακήρυξε στὸ λαό. Νὰ ὁ νόμος γιὰ σένα! Ἄν δῆς ἔναν ἄνομο ποὺ διαπράττει ἄνομία καὶ δὲν τοῦ πῆς: ἄφησε τὴν ἄνομία σου καὶ ἄλλαξε δρόμο, «ὁ ἄνομος ἐκεῖνος ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω» (Ιεζ. 3, 18). Αντιθέτως, ἀν διακηρύξης στὸν ἄνομο ὅτι θὰ πρέπει νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὴν ἄνομη ὁδὸν του καὶ αὐτὸς δὲν ξεφύγη, τότε ἐκεῖνος ὁ ἄνομος θὰ πεθάνῃ στὴν ἄνομία του, ἐνῶ ἐσὺ θὰ σώσης τὴν ψυχή σου. Παρόμοια ἀν δῆς ἔνα δίκαιο ποὺ ἀρχίζει νὰ κλονίζεται στὴν ἀρετή του καὶ δὲν τὸν στηρίξης καὶ δὲν φροντίσης νὰ τὸν φέρης στὸν ἵσιο δρόμο μὲ τὰ λόγια σου, τότε ἐκεῖνος ὁ δίκαιος ἐπειδὴ ἀμάρτησε, θὰ πεθάνῃ στὶς ἀμαρτίες του, ἀλλὰ τὴν ψυχή του θὰ ζητήσω ἀπὸ τὰ χέρια σου ποὺ δὲν τὸν στήριξες. Ἄν ὅμως προειδοποιήσης τὸν δίκαιο ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀμαρτάνῃ καὶ αὐτὸς παύσῃ νὰ ἀμαρτάνῃ, τότε ὁ δίκαιος θὰ ζήσῃ κι' ἐσὺ θὰ σώσης τὴν ψυχή σου (Βλ. Ἰεζ. 3, 19 - 21)

Τί αὐστηρὸς νόμος! Κι' ὅμως ἀκούγεται στὶς συνειδήσεις ὅλων τῶν ποιμένων κατὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ χειροτονία τους, ὅταν ἔνας βαρὺς ζυγὸς τίθεται πάνω τους, ἡ διαποίμανσις τοῦ ποιμνίου τοῦ Χριστοῦ ποὺ Ἐκεῖνος τοὺς τὸ ἐμπιστεύθηκε, μικρὸ ἢ μεγάλο. ὅχι μόνο νὰ τὸ διαποιμάνουν, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ διατηρήσουν. **Πῶς θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ εἶναι τόσο θρασύς, ποὺ νὰ διαστρέψῃ τὰ πάντα στὸ νόμο τοῦ Χριστοῦ, ὅταν αὐτὸς συνεπάγεται καταστροφὴ καὶ στοὺς δύο, ποιμένες καὶ πούμνιο;**

Ἄν ἡ σωστικὴ δύναμις τῆς διδασκαλίας ἔξαρτιόταν ἀπὸ τὴν γνώμη μας πάνω σ' αὐτὴν καὶ τὴν συναίνεσί μας σ' αὐτήν, τότε θὰ εἴχε νόημα τὸ νὰ συλλάβῃ κάποιος ἀνθρωπος στὸ νοῦ του νὰ ἀνοικοδομήσῃ τὸν Χριστιανισμὸ σύμφωνα μὲ τὶς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες ἢ τὶς ἀξιώσεις τῆς ἐποχῆς καὶ νὰ τὸν προσαρμόσῃ κατὰ τοὺς πόθους τῆς ἀμαρτωλῆς του καρδιᾶς. Μὰ ἡ **σωστικὴ δύναμις τοῦ χριστιανικοῦ**

νόμου δὲν ἔξαρτάται καθόλου ἀπό μᾶς, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἕδιος ὁ Θεὸς καθιέρωσε ἐπακριβῶς τὴν ἀκριβῆ ὅδὸ τῆς σωτηρίας. **Ἐξω ἀπὸ αὐτὴν δὲν ὑπάρχει ἄλλη ὁδός, οὕτε θὰ μποροῦσε νὰ ὑπάρξῃ.** Συνεπῶς καθένας ποὺ διδάσκει μὲ όποιονδήποτε διαφορετικὸ τρόπο, σημαίνει πὼς παρεκκλίνει ἀπὸ τὴν ἀληθινὴ ὁδὸ καὶ καταστρέφει τὸν ἑαυτό του καὶ σᾶς. Τί λογικὴ ὑπάρχει σ' αὐτό;

Προσέξατε πόσο αὐστηρὴ κρίσις ἐλέχθη, ὅταν κάτι παρόμοιο συνέβη στὸ ἔθνος τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὰ δύσκολα χρόνια τῆς αἰχμαλωσίας του. Μερικοὶ Προφῆτες ἀπὸ οἴκτο γιὰ τοὺς βασανισμένους καὶ τοὺς ἀρρώστους μιλοῦσαν στὸ λαὸ ὅχι ὅπως ὁ Κύριος παρήγγειλε, ἀλλὰ ὅπως ἡ καρδιὰ τους τοὺς ὑπαγόρευε. Γι' αὐτοὺς ὁ Κύριος ἔδωσε τὶς ἔχης διαταγὲς στὸν Ἱεζεκιήλ: «*Καὶ σύ, νὶ ἐ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰς θυγατέρας τοῦ λαοῦ σου τὰς προφητευούσας ἀπὸ καρδίας αὐτῶν καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὰς καὶ ἐρεῖς· τάδε λέγει Κύριος· οὐαὶ ταῖς συρράπτούσαις προσκεφάλαια ὑπὸ πάντα ἀγκῶνα χειρὸς καὶ ποιούσαις ἐπιβόλαια ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν πάσης ἡλικίας τοῦ διαστρέφειν ψυχάς· αἱ ψυχαὶ διεστράφησαν τοῦ λαοῦ μου, καὶ ψυχὰς περιεποιοῦντο*». (Ιεζ. 13. 17 - 18).

Τοῦτο σημαίνει: **Άλλοίμονο σὲ κείνους ποὺ διατάζουν κάθε εἶδος ἰδιαιτέρας μεταχειρήσεως καὶ προτείνουν τέτοια μαλθακὴ ἀγωγὴ, ὥστε κανεὶς νὰ μὴν αἰσθάνεται τὴν παραμικρὴ δυσαρέσκεια, οὕτε ἀπὸ τοὺς ἐπάνω οὕτε ἀπὸ τοὺς κάτω, ἀδιαφορώντας ἐὰν τοῦτο εἴναι γιὰ τὴν σωτηρία ἡ τὴν καταστροφή, εὐάρεστο ἡ ἀποκρουστικὸ στὸ Θεό**. Άλλοίμονο σ' αὐτούς, διότι «τάδε λέγει Κύριος...τὰ προσκεφάλαια ὑμῶν καὶ ἐπιβόλαια», δηλαδὴ τὴν μελιστάλακτη καὶ παρήγορη διδασκαλία σας, «έφ' ἂ ύμεῖς ἐκεῖ συστρέφετε ψυχάς», θὰ διαρρήξω ἀπὸ τὰ χέρια σας, θὰ ἐλευθερώσω τὶς διεστραμένες ψυχὲς ἀπὸ αὐτὴ τὴν διδασκαλία σας καὶ θὰ σᾶς ἔξολοθρεύσω, διαφθορεὶς (Βλ. Ἱεζ. 13, 20 - 21).

Αὐτὸ εἴναι τὸ ὄφελος τῆς ἰδιαιτέρας μεταχειρίσεως καὶ τῆς ἐπιεικείας, τὸ εἶδος ποὺ θέλετε νὰ ἀκοῦτε ἀπὸ τοὺς ἱεροκήρυκες! Όταν βάλετε ὅλα τοῦτα βαθειὰ στὴν καρδιά σας, δὲν εἴναι σωστὸ νὰ θέλετε νὰ κάνουμε όποιεσδήποτε παραχωρήσεις στὸ χριστιανικὸ δόγμα, ἔχοντας τὴν λανθασμένη ἐπιθυμία νὰ σᾶς εὐχαριστήσουμε. Αντίθετα μάλιστα ὄφελετε νὰ ἀπαιτήτε ἐπίμονα νὰ παραμένουμε στὸ δόγμα, ὅσο τὸ δυνατὸν αὐστηρὰ καὶ ἀκλόνητα.

Ἐχετε ἀκούσει ποτὲ γιὰ τὰ συγχωροχάρτια τοῦ Πάπα τῆς Ρώμης; Νὰ τί εἴναι αὐτά: Ἰδιαίτερη μεταχείρισις καὶ ἐπιείκεια, τὰ ὅποῖα δίνει ἀψηφώντας τὸ νόμο τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ποιὸ εἴναι τὸ ἀποτέλεσμα; Ἀπὸ αὐτὰ ὅλη ἡ Δύσις εἴναι διεφθαρμένη στὴν πίστι καὶ στὸν τρόπο ζωῆς, καὶ τώρα χάνεται στὴν ἀπιστία καὶ στὸν ἀχαλίνωτο βίο μὲ τὰ συγχωροχάρτια της.

Ο Πάπας ἄλλαξε πολλὰ δόγματα, χάλασε ὅλα τὰ Μυστήρια, ἀκύρωσε τοὺς κανόνες

ποὺ ἀφοροῦσαν τὴν ρύθμισι τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν διόρθωσι τῶν ἡθῶν. **Ολα πλέον ἄρχισαν νὰ πηγαίνουν ἀντίθετα στὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, καὶ ἔγιναν χειρότερα καὶ πιὸ χειρότερα.**

Κατόπιν ἐμφανίστηκε ὁ **Λούθηρος**, ἔνας ἔξυπνος ἀνθρωπος ἀλλὰ ἰσχυρογνώμων. Αὐτὸς λοιπὸν εἶπε: «*Ο Πάπας ἄλλαξε τὰ πάντα ὅπως ἦθελε, γιατί νὰ μὴν κάνω κι' ἔγὼ τὸ ἴδιο;*» Ἅρχισε λοιπὸν νὰ τροποποιῇ καὶ νὰ ξανατροποποιῇ τὰ πάντα μὲ τὸν τρόπο του, καὶ ἵδρυσε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο τὴν νέα λουθηρανικὴ πίστι, ἡ ὁποία ἐλάχιστα μοιάζει μὲ ὅσα ὁ Κύριος παρήγγειλε καὶ οἱ ἄγιοι Ἀπόστολοι μᾶς παρέδωσαν.

Μετὰ τὸ Λούθηρο παρουσιάστηκαν **φιλόσοφοι**. Κι' αὐτοὶ μὲ τὴν σειρὰ τους εἶπαν: «*Ο Λούθηρος καθιέρωσε γιὰ τὸν ἑαυτὸν μία νέα πίστι, δῆθεν βασισμένη στὸ Εὐαγγέλιο, στὴν πραγματικότητα ὅμως στηριγμένη στὸ δικό του τρόπο σκέψεως. Γιατί λοιπὸν κι' ἔμεῖς νὰ μὴ συνθέσουμε δόγματα βασισμένα μόνο στὸ δικό μας τρόπο σκέψεως, ἀγνοώντας τελείως τὸ Εὐαγγέλιο;*» Ἅρχισαν κι' αὐτοὶ πλέον νὰ σκέπτωνται ὀρθολογιστικά, καὶ νὰ εἰκάζουν περὶ τοῦ Θεοῦ, περὶ τοῦ κόσμου, περὶ τοῦ ἀνθρώπου, καθένας μὲ τὸν τρόπο του, καὶ ἀνακάτεψαν τόσα πολλὰ δόγματα, ὥστε μόνο νὰ τὰ ἀπαριθμήσῃ κανείς, ζαλίζεται ὁ νοῦς του.

Τώρα οἱ δυτικοὶ ἔχουν τὶς ἔξῆς ἀντιλήψεις: **Πίστευε ὅ,τι νομίζεις καλύτερο ζῆσε ὅπως σου ἀρέσει, ίκανοποίησε ὅ,τι δήποτε θέλγει τὴν ψυχή σου. Ός ἐκ τούτου δὲν ἀναγνωρίζουν κανένα νόμο ἢ περιορισμὸς καὶ δὲν ὑποτάσσονται στὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἡ ὁδὸς τους εἶναι εὐρεία, ὅλα τὰ ἐμπόδια ἐκτοπίστηκαν. Μὰ ἡ εὐρεία ὁδὸς ὁδηγεῖ στὴν ἀπώλεια, καθὼς λέγει ὁ Κύριος. Ἐκεῖ ὧδηγησε ἡ χαλαρότης στὴν διδασκαλία!**

Λύτρωσέ μας, Κύριε, ἀπὸ αὐτὴν τὴν εὐρεία ὁδό! Προτιμότερο ὅμως νὰ ἀγαπήσουμε κάθε στενοχωρία ποὺ ὁ Κύριος διώρισε γιὰ τὴν σωτηρία μας. Ἄς ἀγαπήσουμε τὰ χριστιανικὰ δόγματα καὶ ἀς βιάσουμε τὸ νοῦ μας μὲ αὐτά, ἐπιβάλλοντάς του νὰ μὴ σκέπτεται διαφορετικά. Ἄς ἀγαπήσουμε τὰ χριστιανικὰ ἥθη καὶ ἀς βιάσουμε τὴν θέλησί μας σ' αὐτά, ὑποχρεώνοντάς την νὰ σηκώνη τὸν ἐλαφρὸ ζυγὸ τοῦ Κυρίου ταπεινὰ καὶ ὑπομονετικά. Ἄς ἀγαπήσουμε ὅλες τὶς χριστιανικὲς τελετουργίες καὶ ἀκολουθίες ποὺ μᾶς νουθετοῦν, μᾶς διορθώνουν, μᾶς ἀγιάζουν. Ἄς βιάσουμε τὴν καρδιὰ μας μ' αὐτές, προωθώντας την νὰ μεταφέρῃ τὶς προτιμήσεις της ἀπὸ τὰ γήινα καὶ τὰ φθαρτὰ στὰ οὐράνια καὶ ἄφθαρτα.

Ἄς περιορίσουμε τὸ ἑαυτό μας σὰν νὰ μπαίναμε σὲ κλουβί. Ἡ, μᾶλλον, ἀς σύρουμε τὸν ἑαυτό μας, σὰν νὰ περνούσαμε μέσα ἀπὸ μία στενὴ διάβασι. Ἄς εἶναι αὐτὴ στενή, γιὰ νὰ μὴ μπορῇ νὰ περεκκλίνῃ κανεὶς οὕτε δεξιά, οὕτε ἀριστερά. Άναμφίβολα ὅμως θὰ λάβουμε δι' αὐτῆς τῆς στενῆς ὁδοῦ ὡς **ἀντάλλαγμα τὴν βασιλεία τῶν**

ούρανῶν. Διότι αὐτὴ ἡ βασιλεία, καθὼς γνωρίζετε, εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Κυρίου. Ὁ Κύριος καθώρισε αὐτὴ τὴν στενὴ ὁδὸν καὶ μᾶς εἴπε: *Πηγαίνετε ἀκριβῶς ἀπὸ αὐτὴ τὴν ὁδὸν καὶ θὰ ἐπιτύχετε τὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν.*"

Θὰ μποροῦσε πλέον κανεὶς νὰ ἀμφιβάλλῃ γιὰ τὸ ἀν ὁ ὁδοιπόρος φθάση στὸ σκοπό του; Καὶ τί μυαλὸ θὰ εἶχε καθένας ποὺ ἀρχίζει νὰ ἐπιθυμεῖ κάθε εἶδος ἀκυρώσεως ἐντολῶν, ὅταν μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο θὰ ἔχανε ἀμέσως τὸ δρόμο του καὶ θὰ χανόταν;

Ἀφοῦ ἐννοήσατε πλήρως αὐτὴ τὴν ἐπιβεβαίωσι, **μὴ στενοχωρῆσθε ἀν κάτι στὴν διδασκαλία μας φαίνεται αὐστηρό.** **Τὸ μόνο ποὺ νὰ ἐπιζητῆτε εἶναι τὸ νὰ βεβαιωθῆτε ἀν εἶναι τοῦ Κυρίου.** Κι ἐφ' ὅσον βεβαιωθήκατε πὼς εἶναι τοῦ Κυρίου, **δεχθῆτε τὴν ὄλοψυχα**, ὃσοδήποτε αὐστηρὴ ἢ ἐξαναγκαστικὴ μπορεῖ νὰ εἶναι. Κι **όχι μόνο μὴν ἐπιθυμῆτε ἴδιαίτερη μεταχείρισι καὶ ἐπιείκεια στὸ δόγμα καὶ στὸ ἥθος, ἀλλὰ φεύγετε ἀπὸ αὐτά, σὰν νὰ φεύγατε τὸ πῦρ τῆς γεένης.** Ἀπὸ αὐτὸ δὲν μποροῦν νὰ ζεφύγουν ὅσοι ἐπινοοῦν τέτοια πράγματα καὶ μὲ αὐτὰ παρασύρουν τοὺς ψυχικῶς ἀδυνάτους νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν. Άμήν.

(Περιοδικὸν "Ο Ὄσιος Γρηγόριος" ἀριθμὸς 20)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: agiazoni.gr)